

10 Og Jesus da han gik op til Jerusalem, tog han undervejs de tolv disciple alene og sagde til dem, Se, vi går op til Jerusalem, og Menneskesønnen skal blive forrådt til ypperstepræsterne og til de skriftkloge, og de skal dømme ham til døden, og skal overbringe ham til ikke-jøderne for at spotte, og for at svøbe, og for at korsfæstet, og på den tredje dag, skal han opstå.

²Derefter kom til ham Zebedæussønnernes moder, med sine sønner, og tilbode Jesus og ønsket en bestemt ting af ham. Og han sagde til hende, Hvad ønsker du at jeg skal gøre? Og hun sagde til ham, Tillade at disse mine to sønner må sidde, den ene ved din højre hånd og den anden ved venstre, i dit rige. Men Jesus svarede og sagde, Du ved ikke hvad du beder om. Er det muligt for du at drikke af det bæger at jeg skal drikke af? Og at bliver døbt med dåben som jeg bliver døbt med? Svarede de til ham, Det er muligt for os. Og han sagde til dem, Af mit bæger skal I sandelig drikke og bliver døbt med dåben som jeg bliver døbt med. Men at sidde ved min højre hånd, og ved min venstre, er for hvem det er forberedt af min Fader, men ikke min at give.

³Og da de ti hørte det, blev de bevæget af forargelse mod de to brødre. Men Jesus kaldte dem og sagde, I ved at ikke-jødernes prinser udøve herredømme over dem, og de der er stor udøve myndighed over dem. Men det skal ikke være sådan blandt jer. Men hvem som helst vil være stor blandt jer, lad ham være jeres omsorgsgiver. Og hvem som helst vil være den første blandt jer, lad ham være jeres tjener, ligesom Menneskesønnen kom ikke for at blive betjent. men for at betjent, og give sit liv, en løsesum for mange.

⁴Og da de gik ud fra Jeriko, fulgte en stor skare ham. Og se, to blinde mennesker der sad ved vejen, da de hørte at Jesus gik forbi, råbte ud, ved at sige, Hav barmhjertighed over os, O Herre, Davids søn! Og skaren iretsatte dem, ved at sige, De skulle tie stille. Men de råbte endnu mere, ved at sige, Hav barmhjertighed over os, O Herre, Davids søn! Og Jesus stod stille, og kaldte dem, og sagde, Hvad ønske I at jeg skal gøre for jer? De sagde til ham, Herre, at vore øjne må blive åbnet. Så Jesus havde medfølelse og rørte ved deres øjne, og straks deres øjne kunne se, og de fulgte ham.

⁵Og da Jesus kom nær til Jerusalem, og de kom til Betfage på Oliebjerget, da sendte Jesus to disciple, og sagde til dem, Gå ind til landsbyen foran jer, og I vil straks finde et føl som står bundet. Løs den og bringe den til mig. Og hvis nogen skal sagde noget til jer, skal I sagde, Herren har brug for den. Og straks vil han sende den. Alt denne blev gjort for at det kunne opfyldes som var talt ved profeten, der siger, Fortæl Zions datter, Se, din Konge kommer til dig, og han er sagtmodig, og han sidder på et æsel, og et føl, et æsels spædbarn. Og disciplene gik og gjorde som Jesus befalet dem, og brugt føllet, og lagde deres tøj på den. Og Jesus tage føllet og han satte derpå, og de fulgte ham. Og en meget store skare bredte deres beklædninger ud på vejen. Andre skar ned grene af træerne og strøede på vejen. Og skarerne som gik foran, og også der fulgte efter, råbte, ved at sige, Hosianna til Davids søn! Velsignede er han som kommer i Herrens navn! Hosianna i det højeste!

⁶Og da han kom ind til Jerusalem, blev der røre i hele byen, og sagde, Hvem er den? Og skarerne sagde, Det er Jesus fra Nazaret, Galilæas profet.

⁷Og Jesus gik ind til Guds tempel og han kaste ud alle dem som solgte og købte i templet, og væltede vekselerernes borde og duehandlernes pladser, og sagde til dem, Det står skrevet: Mit hus skal kaldes bedehuset men I har gjort det til en røverkule.

⁸Og blinde og lamme kom til ham i templet, og han helbredte dem. Og da ypperstepræsterne og de skriftkloge så de undere han gjorde, og riges børnene der råbte i templet og sagde, Hosianna til Davids søn, blev de meget utilfreds, og sagde til ham, Hører du hvad disse siger? Og Jesus sagde til dem, Ja. Har I aldrig læst skrifterne som siger: Ud af børns og spædes mund, O Herre, har du fuldkommende lovsang? Og han forlod dem og gik uden for byen ind til

Betania, og overnattede han dér.

⁹ Nu om morgenen, mens han var på vej tilbage ind til byen, blev han sulten. Og da han fik øje på et figentræ ved vejen, kom han til det. Og der var ingen frugt derpå, men kun blade. Og han sagde til det, Lad ingen frugt udvikle på dig fremover for evige. Og i øjeblikket visnede figentræet væk. Og da disciplene så det, undrede de sig, ved at sige, Hvor snart er figentræet visne væk! Jesus svarede og sagde til dem, Sandelig siger jeg til jer, hvis I har tro og ikke tvivler, skal I ikke alene gøre det med figentræet, men også, hvis I skal sige til dette bjerg, Fjernes og være kastet ind til søen, det skal ske. Og alt, hvad som helst I skal beder om, i tro holder overbevisning, skal I få.

¹⁰ Og da han kom ind til templet, kom ypperstepræsterne og folkets ældste til ham mens han underviste, og sagde, Af hvilken myndighed gør du dette? Og hvem har givet dig denne myndighed? Og Jesus svarede og sagde til dem, Jeg vil også spørge jer om en ting, og hvis I fortæl mig, ligeledes vil jeg fortæl jer af hvilken myndighed jeg gør dette. Johannes' dåb, hvor var den fra? Fra Himlen eller af mennesker? De begrundet med dem selv, ved at sige, Hvis vi skal sige, Fra Himlen, vil han sagde til os, Hvorfor var I ikke da overbevist om hans ord? Men hvis vi skal sige, Af mennesker, vi frygte for folket, for alle holder Johannes som en profet. Og de svarede Jesus og sagde, Vi kan ikke fortæl. Og han sagde til dem, Hverken fortælle jeg jer af hvilken myndighed jeg gør dette.

¹¹ Men hvad tænker I? En mand havde to sønner. Og han kom til den første, og sagde, Søn, gå arbejde i min vingård i dag. Han svarede og sagde, Jeg vil ikke. Men bagefter omvendte han sig og gik derud. Og kom han til den anden og sagde det samme. Og han svarede og sagde, Jeg skal tjene, og gik ikke. Hvilken af dem to gjorde deres faders vilje? De sige til ham, Den første. Jesus sagde til dem, Sandelig siger jeg til jer at tolderne og skøgerne skal gå ind til Guds rige før jer; for Johannes kom til jer i retfærdighedens vej og bære vidnesbyrd om mig og blev I ikke overbevist om hans ord, men tolderne og skøgerne blev overbevist om hans ord. Og I, bagefter, da I så mig, omvendte jer ikke, at I måtte være overbevist om hans ord; for han der ikke blev overbevist om Johannes andgående mig kan ikke blev overbevist om min ord, medmindre han omvende sig første. Og undtagen I omvende jer, Johannes forkyndelse skal fordømme I på dommens dag.

¹² Og igen, hør en anden lignelse; for til jer der ikke holder overbevisning, taler jeg i lignelser, for at jeres uretfærdighed må belønnes jer. Se, der var en bestemt husmand som plantede en vingård, og satte et hegn rundt omkring, og gravede en vinpresse i den, og byggede et tårn, og forpantede den bort til vinbønder, og rejste ind til en land langt derfra. Og da frugtstiden nærmede sig, sendte han sine tjenere til vinbønderne, for at de måtte modtage dets frugt. Og vinbønderne greb hans tjenere, og slå en, og dræbte en anden, og stenede en anden. Igen sendte han andre tjenere, flere end første gang; og de gjorde det samme ved dem. Men til sidste, sendte han sin søn til dem, og sagde, De vil vis hensyn for min søn. Men da vinbønderne så sønnen, sagde de til hinanden, Det er arvingen; komme, lad os slå ham ihjel og lad os få hans arv. Og de greb ham, og kaste ham ud af vingården, og slog ham ihjel. Og Jesus sagde til dem, Når derfor vingårdens ejer kommer, hvad vil han gøre med dem vinbønder? De sagde til ham, Han vil ødelægge dem elendig, onde mennesker og vil overlade vingården til andre vinbønder, som vil give ham frugterne i deres tid.

¹³ Jesus sagde til dem, Har I aldrig læst i Skrifterne: Stenen bygmestrene vragede, den samme skal blive hovedhjørnesten; det er Herrens gerninger, og det er underfuldt for vore øjne? Derfor siger jeg til jer, Guds rige skal tages fra jer og gives til et folk som bringe frem dets frugter. For hvem som helst falder på denne sten skal bliver knust, men på hvem som helst stenen

falder, vil den mal ham til pulver.

¹⁴Og da ypperstepræsterne og Farisæer havde hørt hans lignelser, forstod de at han talte om dem. Og de sige til hinanden, Skal denne mand tænke at han alene kan spolere denne store rige? Og de blev vred med ham. Men da de søgte at gribe ham, frygtede de for skaren, fordi de lærte at skaren anså ham som en profet.

¹⁵Og nu hans disciplene kom til ham, og Jesus sagde til dem, Undre I om lignelses ord som jeg talte til dem? Sandelig siger jeg til jer, Jeg er stenen, og de der ondt nægte mig. Jeg er hovedhjørnesten. Disse Jøder skal falde på mig og skal knustes, og Guds rige skal tages fra dem og skal blive givet til en folk der bringe frem dets frugter (med hensyn til ikke-jøderne). På hvem som helst derfor stenen falder, vil den mal ham til pulver. Og når derfor vingårdens Herre kommer, vil han ødelægge dem elendig, ondt mennesker, og vil overlade igen hans vingård til andre vinbønder, ja i den sidste dage, som vil give ham frugterne i deres tid.

¹⁶Og da forstod de lignelsen som han talte til dem, at ikke-jøderne skulle blive ødelagt også når Herren skal stige ned ud af Himlen for at regere i sin vingård, som er jorden og dens indbyggere.

¹⁷Og Jesus svarede folket igen, og talte til dem i lignelser, og sagde, Himlenes rige er ligesom en bestemt konge der holdt sin søns bryllup. Og da brylluppet bliver klar, sendte han sine tjenere frem for at kalde de indbudte til brylluppet; og de ville ikke komme. Igen, sendte han nogle andre tjenere frem, og sagde, Fortæl de indbudte, Se, jeg har forberedt mine okser, og fedekalve er slagtet, og min afensmad er klar, og alt er forberedt; kom derfor til brylluppet. Men de gjorde lys af tjenere og gik deres vej - én til sin gård, en anden til sin forretning. Og resten greb hans tjenere, og mishandlede dem, og slog dem ihjel. Men da kongen hørte at sine tjenere var døde, blev han vred. Og sendte han frem sine hære, og ødelægt dem mordere, og brændte deres by.

¹⁸Derefter sagde han til sine tjenere, Brylluppen er klar, men de indbudte var ikke værdige. Gå derfor ind til højvejene, og indbyd hvem som helst i finder til brylluppet. Så disse tjenere gik ud ind til højvejene og samlede sammen alle, så mange som de fandt, både ondt og gode, og brylluppen blev opdækket af gæster.

¹⁹Men da kongen kom ind for at se på gæsterne, så han der en mand der ikke havde en bryllupsklæde på. Og han sagde til ham, Ven, hvordan er du kommet ind her uden en bryllupsklæde? Og han tav. Da sagde kongen til sine tjenere, Binde ham hænd og fødder, og tage og kast ham væk ind i ydre mørket. Der skal der være gråd og tænderskæren, for mange er kaldet, men få udvalgt; derfor, ikke har alle en bryllupsklæde på.

²⁰Derefter gik Farisæerne og rådet hvordan de måtte fange ham i ord. Og de sendte ud til ham deres disciple med Herodianerne, og sagde, Mester, vi ved at du er sand, og lærer sandt om Guds vej. Heller ikke bemærker dig andre, for du gør ikke forskel på folk. Fotælle os, derfor, Hvad tænke du? Er det lovligt at give Kejser hyldest eller ej? Men Jesus bemærkede deres ondskab og sagde, I hyklere, hvorfor prøve I mig? Vis mig hyldest penge. Og de bragte til ham en denar. Han sagde til dem, Hvis billede og indskrift er det? Det siger til ham, Kejsers. Da sagde han til dem, Så giv til Kejser hvad Kejsers er, og til Gud hvad Guds er. Og da de hørte ham sige disse ord, undrede de sig, og forlod ham og gik deres vej.

²¹Den samme dag kom Saddukæerne til ham (som sige at der er ingen opstandelse) og spurgte ham, ved at sagde, Mester, Moses sagde, Hvis en mand dør barnløs, skal hans broder gifte sig med hans hustru og avle frø til hans broder. Nu der var hos os syv brødre. Og den første, da han blev gift med en hustru, døde; og, fordi han havde ingen barn, efterlod sin hustru til sin broder. Ligeså, også den anden, og den tredje, ja til den syvende. Og til allersidst, døde kvinden

også. I opstandelsen, derfor, hvem af de syv skal hun være hustru til? For de alle havde hende.

²² Jesus svarede og sadde til dem, I tager fejl, for I kender ikke skrifterne, heller ikke Guds magt; for i opstandelsen gifter de ikke, heller ikke blev givet til gift, men er som engle af Gud i Himlen. Men om de dødes opstandelse, har I ikke læst hvad der er talt til jer af Gud, der siger, Jeg er Abrahams Gud, og Isaks Gud, og Jakobs Gud? Gud er ikke Gud for døde, men for levende. Og da skarerne hørte ham, blev de forbløffet over hans undervisninger.

²³ Men da Farisæerne hørte at han havde lukket munden på Saddukæerne, samledes de sammen. Da en af dem, en lovkyndig, for at prøve ham, spurgte, og sadde, Mester, hvilken er det stør befaling i loven? Jesus sagde til ham, Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte, og af hele din sjæl, og af hele dit sind. Det er det første og stor befaling. Og den anden står lige med det: Du skal elske din næste som dig selv. På de to befalinger hviler alle loven og profeterne.

²⁴ Mens Farisæerne var forsamlet sammen, spurgte Jesus dem, og sagde, Hvad tænker I om Kristus? Hvis søn er han? De sige til ham, Davids søn. Han sagde til dem, Hvordan kan David, så ved ånden, kalde ham herre – ved at sagde, Herren sagde til min herre: Sæt dig ved min højre hånd, indtil jeg får lagt dine fjender under dine fødder? Hvis David så kalder ham Herre, hvordan kan han så være hans søn? Og ingen kunne svare ham et ord, og fra den dag turde heller ingen spørge ham noget spørgesmaal.

²⁵ Derefter talte Jesus til skarerne og til sine disciple, ved at sagde, De skriftkloge og Farisæerne sidder på Moses' stol. Alt det derfor de byde jer holde, vil de foranledige I I skal holder og gøre, for de er lovens minister og de sætte sig som jeres dommere. Men ikke følge efter deres gerninger, for de sige, og gøre ikke. For de binder tunge byrder og lægger dem på menneskers skuldre, og de er sårende at bære, men selv vil de ikke røre dem med en af deres finger. Alle deres gerninger gør de for at vise sig for mennesker. De brede deres bederemme, og forstørre deres beklædnings grænser, og elsker de øverste rum ved fester, og den øverst pladser i synagogen, og hilser på torvet, og at kaldes af mennesker, Rabbi, Rabbi – som er, Mester.

²⁶ Men ikke lade jer kalde Rabbi, for én er jeres Mester, som er Kristus, og I er alle brødre. Og ikke kalde nogen på jorden jeres skaber, eller jeres Himmelske Fader, for én er jeres skaber og Himmelske Fader, ja han som er i Himlen. Heller ikke lade nogen kalde jer mestre, for én er jeres Mester, ja ham som jeres Himmelke Fader sendte, som er Kristus; for han har sendte ham blandt jer for at I måtte få liv. Men ham der er største blandt jer skal være jeres tjener, og hvem som helst ophøjer sig selv skal ydmyges af ham, og ham der ydmyger sig selv skal ophøjes af ham.

²⁷ Men ve til jer, skriftkloge og Farisæere, hyklere, for I lukker Himlenes rige for mennesker; for I selv går ikke ind i det, og dem der vil ind i det tillader I det heller ikke.

²⁸ Ve til jer, skriftkloge og Farisæere, for I er hyklere. I æder enker ud af huset, og beder længe for et foregivende. Derfor, skal I modtage den større straf.

²⁹ Ve til jer, skriftkloge og Farisæere, hyklere, for I drager over sø og land for at hverve en enkelt proselyt, og når han er hverve, gør I ham dobbelt så helvedes barn som han var før - ligesom I selv.

³⁰ Ve til jer blinde vejledere, som siger, Hvem som helst sværger ved templet, det er ikke noget, men hvem som helst sværger ved templets guld, har han begår synd og er en skyldner. I er tåber, og blinde. For hvad er største – guldet, eller templet der helliger guldet? Og I siger, Hvem som helst sværger ved alteret, det er ikke noget, men hvem som helst sværger ved offergaven der ligger på det, er han skyldig. O tåber, og blinde. For hvad er største – offergaven, eller alteret der helliger gaven? Sandelig siger jeg til jer, hvem som helst skal sværge ved den, sværger ved alteret og ved alt derpå. Og hvem som helst skal sværge ved templet, sværger ved det og ved

ham der bor deri. Og ham der skal sværge ved Himlen, sværger ved Guds trone og ved ham der sidder derpå.

³¹ Ve til jer, skriftkloge og Farisæere, hyklere, for I giver tiende af mynte, og dild, og kommen, og har forsømt det i loven der vejer tungere: dom, barmhjertighed, og tro. Disse burde I have gjort, og ikke forlade den andre ugjort. I blinde vejledere, som sier en mygg fra og sluger en kamel, som vis jer for mennesker at I ville ikke begå den sidste synd, og endnu I selv overtræde hele loven.

³² Ve til jer, skriftkloge og Farisæere, hyklere, for I gøre rent kopperne og tallerkenen udenfor, men indeni er de fulde af afpresning og overskydende. I blinde Farisæere, gøre rent første koppen og tallerkenen indeni, for at udenfor for dem må rens også.

³³ Ve til jer, skriftkloge og Farisæere, hyklere, for I er ligesom hvidkalkede grave, som sikkert udenpå ser smukke, men indni er de fulde af dødningeben og al slags urenhed. Således, ser I også udenpå retfærdige for mennesker, men indeni er I fulde af hykleri og ulighed.

³⁴ Ve til jer, skriftkloge og Farisæere, hyklere, fordi I bygger gravmæler for profeterne, og pynter de retfærdiges grave, og siger, Hvis vi havde været i vore fædres dage, havde vi ikke været deres medskyldige i profeternes blod. Derfor, er I vidner for I selv om jeres egen ondskab. Og I er børn af dem der dræbte profeterne, og vil gør bare jeres fædres mål fuldt, for I selv dræber profeterne ligeså jeres fædre. I slanger, en hugorme slægt, hvordan kan I flugt helvedes dom?

³⁵ Derfor, se, jeg sender jer profeter, og vise mænd, og skriftkloge. Og af dem skal I slå ihjel og korsfæste, og af dem vil I piske i jeres synagoger og forfølge fra by til by, for at over jer må alt det retfærdige blod komme der er udgydt på jorden; lige fra den retfærdige Abels blod til blodet af Zakarias, Barakias' søn, som I dræbte mellem templet og alteret. Sandelig siger jeg til jer, alt det skal komme over denne generation. I bære vidnesbyrd imod jeres fædre, når I selv er deltagere af den samme ondskab. Se, jeres fædre gjort det i uvidenhed, men ikke I. Derfor, deres synd skal være på jeres hoveder.

³⁶ Derefter begynte Jesus at græde over Jerusalem, og sagde, O Jerusalem, Jerusalem, I som skal slår profeterne ihjel og skal stener dem der er sendt til jer, hvor ofte ville jeg ikke samle dine børn sammen, ja som en høne samler sine kyllinger under hendes vingerne, og I ville ikke! Se, jeres hus bliver overladt til jer selv øde. For jeg siger til jer at fra nu af skal I ikke se mig, og vide at jeg er ham om hvem der står skrevet af profeterne, førend I skal siger, Velsignede er han som kommer i Herrens navn i Himlens skyer, og alle de hellige engle med ham.

³⁷ Da forstod hans disciple at han skulle komme igen på jorden, efter at han var blevet herliggjort og kronet ved Guds højre hånd.